

Osnovna škola Julija Kempfa sudjeluje u projektu "Petica za dvoje". Cilj projekta je pomaganje učenicima s poteškoćama u razvoju.

"Petica za dvoje" je petica za život

"Petica za dvoje" je projekt čiji je nositelj Grad Požega. Sufinanciran je sredstvima Europske unije. U njemu sudjeluju tri osnovne škole iz Požege. Cilj projekta je olakšati školovanje djece s poteškoćama u razvoju kroz suradnju s pomoćnicima u nastavi.

Živimo u vremenu i u zemlji u kojoj se puno govori o pravima. Baš tako, puno se govori... Ali priča je priča, a život je ponekad nešto sasvim drugo. Upravo zato želim pisati o tome kako baš i nije istina kad se kaže da danas svako dijete u Hrvatskoj ima iste mogućnosti.

Da, svatko ima pravo školovati se, ali u školu koja nema prilagođen ulaz, puno će teže svakodnevno ulaziti dijete u invalidskim kolicima. Da, svi imamo pravo na slobodno izražavanje mišljenja, ali puno će teže svoje misli i želje izraziti dijete sa Downovim sindromom. Zar je mišljenje djeteta s poteškoćama u razvoju manje bitno? Zar oni koji uče po prilagođenom programu trebaju imati i prilagođena prava? Ne, naravno. Svi mi koji smo nagrađeni zdravljem i razumom, trebali bismo pomoći ostvariti sva moguća prava onima koji to ne mogu sami.

O projektu

I naša se škola pridružila projektu koji je jedan korak prema tom cilju. I zato je zaslužila čistu peticu. Bilo kakva poteškoća, nikako ne bi smjela biti zaprjeka za obrazovanje. Upravo se tom idejom vode osnivači i sudionici projekta „Petica za dvoje“. Projekt sufinancira Europska unija iz Europskoga socijalnog fonda i predviđeno mu je trajanje od dvije godine. Nositelj projekta, u kojem sudjeluju tri osnovne škole iz Požege, Grad je Požega. Koordinatorica projekta u našoj školi je defektologinja Ivana Vidović. U razgovoru s njom, doznali smo da je velik raspon poteškoća s kojima se susreću neki učenici naše škole i da do danas nisu imali dovoljnu pomoć. Tako je prošle školske godine u našoj školi osam učenika imalo pomoć od samo četvero pomoćnika, ali danas ih je, zahvaljujući ovom projektu, devetnaest. Na pitanje što bi pomoćnici u nastavi trebali raditi, odgovorila je da trebaju pomagati djeci, ali i njihovim roditeljima i nastavnicima u prevladavanju socijalno-psiholoških prepreka, ali i olakšavati

učenicima usvajanje nastavnih sadržaja. Sve to trebalo bi im pomoći da razviju bolju suradnju sa svojim vršnjacima i tako grade kvalitetne socijalne odnose za cijeli život.

“Bez Ivanine pomoći ne bih mogao!”

Riječi su to Marija Miletića, učenika sedmog razreda naše škole, a odnose se na suradnju s pomoćnicom u nastavi, Ivanom Banović. Iz razgovora s njima doznali smo da su oboje zadovoljni ovim iskustvom. Mario nam je rekao da mu Ivana pomaže u svim aktivnostima, da se dobro slažu i da puno lakše rješava listiće i zadatke uz njezinu pomoć, a Ivana nam je sve to potvrdila i istaknula da vjeruje u budućnost ovoga projekta jer svi dobro surađuju i svima je stalo do ulaganja u budućnost djece s poteškoćama u razvoju.

Budućnost projekta

Koliko god je ovaj projekt nabolje promijenio i olakšao svakodnevno školovanje našim učenicima, ne bi trebalo ostati na tome. Kraj školske godine nikako ne bi smio biti i kraj ovoga projekta. Treba nastaviti ulagati u obrazovanje, obučavanje svih sudionika, opremanje škole, a važno je obavještavati i javnost koliko je bitno da se s ovakvom suradnjom nastavi i dalje. Izazova je puno, kao i poteškoća, ali ne smije se odustati. Većina nas se za svoja prava bori samostalno, ali uvijek postoje oni koji svoja mogu ostvariti samo uz našu pomoć. I zato je ova “petica” puno više od brojčane ocjene u imeniku. To je “petica” za život!

SUNCE, 8.a